

men jo også har præget de nordiske markeder i de seneste år.

Målsætningen for Kristeligt Folkeparti under forhandlingerne har været at kombinere en markedsåbning med hensynet til de målsætninger, Danmark har påtaget sig på miljøområdet – ikke mindst de internationale målsætninger, vi har tilsluttet os i den forbindelse.

Vi mener, at miljømålsætningerne især er sikret med to af lovforslagene, for det første lov om CO₂-kvoter for elproduktion. Lovforslaget fastlægger for perioden 2000–2003 et loft over elsektorens samlede CO₂-udledning, og der indføres samtidig en strafafgift for de produktionselskaber, der overskrider loftet. Vi har det helt fint med, at hvis strafafgiften træder i kraft, forsvinder et eventuelt provenu ikke ned i statskassen, men bliver i stedet anvendt til energisparende foranstaltninger. Loftet har været ganske omdiskuteret, men jeg vil gerne understrege, at vi fra Kristeligt Folkepartis side finder det helt nødvendigt, hvis vi ikke bare skal skyde en hvid pind efter vore CO₂-målsætninger; og det skal vi ikke.

Man skal i øvrigt ikke glemme, at der er indbygget en vis fleksibilitet med det såkaldte CO₂-banksystem, som bl.a. sikrer, at fordelene ved eludveksling med de øvrige nordiske lande fortsat kan udnyttes. Jeg vil også sige, at hvis man får implementeret de såkaldte Kyoto-mekanismer, er der lagt op til, at der kan ske en egentlig CO₂-kvotehandel fremover. Det er vi bestemt også positive overfor, hvis det vel at mærke sker på den rigtige bogholderimæssige baggrund, så ingen snyder.

For det andet – og det er det andet lovforslag, jeg vil nævne i forbindelse med at sikre miljømålsætninger – er det af enorm betydning, at afregningspriserne for vindkraftanlæg nu bliver lagt fast, og det er på den gode side. Med de nye regler er der fortsat basis for en vindkraftudbygning i Danmark, som også kan være med til at sikre, at en stadig større del af elproduktionen bliver grøn. De overgangsordninger, der er aftalt forligspartierne imellem, sikrer også efter Kristeligt Folkepartis opfattelse nogle rimelige vilkår for de private vindmølleejere, der har investeret i tillid til, at de eksisterende ordninger vil blive opretholdt. Det kan dog godt være, at forligspartierne på baggrund af den debat, der har været i de seneste dage og uger om virkningen af en overgangsordning for 1999, skal tage en runde mere, og det klarer vi i givet fald også. Men jeg vil godt sige, at helt

overordnet set mener jeg egentlig ikke, der er så meget mere at komme efter på dette område.

Den store nyskabelse er selvfølgelig det grønne VE-marked, det grønne certifikatmarked med dertil hørende købsforpligtelser for alle forbrugere. Vi finder fra Kristeligt Folkepartis side, at det er væsentligt, at der også i det grønne marked skabes konkurrence om at levere den billigste grønne strøm.

Lad mig i denne forbindelse sige, at jeg er dybt uenig med hr. Søren Kolstrup, der mener, at meget i denne sammenhæng nærmest er en vederstyggelighed. Jeg mener faktisk, at med de præmisser, der er lagt til grund for det grønne VE-marked, er det et gode, at vi også sikrer, at den grønne strøm bliver produceret så effektivt, også økonomisk, som overhovedet muligt. Det kan ikke være et mål i sig selv – men det er det måske for Enhedslisten – at den grønne strøm skal produceres så dyrt som muligt. Det er i hvert fald ikke en målsætning for Kristeligt Folkeparti, vil jeg godt sige.

Når det gælder den fremtidige struktur i el-sektoren, er det fundamentalt, at monopolaktiviteterne holdes adskilt fra konkurrenceaktiviteterne. De to ting må ikke sammenblendes, og det bliver de heller ikke i den lovgivning, der nu er fremlagt. Det synes vi er vigtigt.

Det kan godt være, at vi netop når det gælder strukturen – det er her, der har været meget støj på linjen – må sige, at man fra forskellige aktørers side skal se nærmere på de argumenter, der har været fremført. Man skal jo altid være lydhør, men jeg synes nu, processen har været rimelig åben. Det har måske ikke hele vejen igennem været tiltrængt, at den har været så åben, som den rent faktisk har været, men den kan nu dårligt have været mere åben, end den rent faktisk har været, og det er der forskellige grunde til. Det er ikke, fordi det altid har været lige tilsigtet, sådan som jeg vurderer det, men den har været åben, og jeg vil da sige, at aktørerne har helt øjensynligt siddet på nakken af forskellige forhandlingsdeltagere undervejs, så jeg tror ikke, der er nogen, der har meget at lade hinanden høre i den sammenhæng.

Jeg tillægger det også stor betydning, at specielt med hensyn til det grønne VE-marked kan de fremsatte lovforslag være med til at bane vejen for, at man også i EU-sammenhæng får skabt noget tilsvarende. Det synes jeg er vigtigt, og jeg betragter lovforslagene og den beslutning, vi nu har truffet herhjemme, som værende murbrækkere for, at vi i EU-sammenhæng